Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2017. június 9.
(OR. en)

9988/17

Intézményközi referenciaszám:
2016/0381 (COD)

LIMITE

ENER 271
ENV 580
TRANS 251
ECOFIN 494
RECH 222
CODEC 984

PUBLIC

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága
Biz. dok. sz.:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv módosításáról – Általános megközelítés

1. A Bizottság a tisztaenergia-csomag részeként 2016. november 30-án nyújtotta be a fent említett javaslatot. A javaslat célja az épületek energiahatékonyságának előmozdítása és az épületek felújításának támogatása az európai épületállomány dekarbonizációjára irányuló hosszú távú cél megvalósítása érdekében. Ezen belül a javaslat a tagállamok számára hosszú távú felújítási stratégiák kialakítását irányozza elő, megerősíti az energiahatékonyságra vonatkozó szakpolitika és a finanszírozás közötti kapcsolatot, valamint továbbfejleszti az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos dokumentációs és statisztikai rendszereket.

2. A javaslat célja továbbá, hogy előmozdítsa az elektromos járművek részére alkalmas töltőinfrastruktúra kiépítését az épületekben, továbbá olyan épületintelligencia-mutató bevezetésére tesz javaslatot, amellyel jellemezhető az egyes épületeknek az épületautomatizálására való felkészültsége. Végezetül a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvvel összhangban a javaslat észszerűsíti és egyszerűsíti az irányelv azon rendelkezéseit, amelyek nem hozták meg a várt eredményeket. Ilyenek például a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálatára vonatkozó rendelkezések.

3. A javaslat vizsgálata a máltai elnökség alatt, 2017 januárjában kezdődött. A Bizottság ismertette a javaslatát és a kapcsolódó hatásvizsgálatot. Ezt véleménycsere követte, amely során a Bizottság válaszolt a delegációk által felvetett kérdésekre. A kérdések főként a javaslat által bevezetett kötelezettségek pontos jellegére és hatályára irányultak. Néhány delegáció bírálta az adminisztratív terheket, továbbá azt, hogy a kötelezettségek az általuk biztosított hozzáadott értékhez viszonyítva szükségtelenül bonyolultak. Több delegáció különösen a töltőpontokra és az épületintelligencia-mutatóra vonatkozó rendelkezések kapcsán vélte úgy, hogy túl korai volna egyértelmű kötelezettségeket bevezetni, illetve hogy azok túlzott költségeket eredményezhetnek.

4. A delegációk összességében támogatták a Bizottság javaslatát, és a cikkek részletes vizsgálata során több ponton is kérték a szöveg módosítását. A szöveg jobbá tétele és a megfelelő kompromisszum kialakítása érdekében az elnökség több változtatást is végrehajtott a szövegen. A legfontosabb változtatások a következőkre irányulnak:
   – a hosszú távú felújítási stratégiák tartalmára és a finanszírozásra vonatkozó rendelkezések (2a. és 10. cikk) továbbfejlesztése és pontosítása;
   – a nem lakáscélú épületek esetében a töltőpontok számának legalább egyre csökkentése. Ami az előzetes kábelezést illeti, nem lakáscélú épületek esetében három parkolóhelyenként csak egyet kell elektromos töltőpont kialakítása céljából előzetesen kábelezni, míg lakóépületek esetében az előzetes kábelezés általános követelmény. A szöveg e követelményekre vonatkozóan további feltételekkel egészült ki (8. cikk (2) és (3) bekezdés);
   – az épületintelligencia-mutatóval kapcsolatos jövőbeli rendszer önkéntessé és konkrétabbá tétele (8. cikk (6) bekezdés és Ia. melléklet);
   – a fűtési és légkondicionáló rendszerek helyszíni vizsgálata tekintetében egy egységes 70 kW-os határérték megállapítása, valamint a helyszíni vizsgálatok alternatívájaként egyéb intézkedések lehetőségének ismételt bevezetése (14. és 15. cikk);

– a nem helyben előállított, megújuló forrásból származó energiának az épület nettó primerenergiájából való levonásának törlése, és a nem helyben előállított, megújuló forrásból származó energiának csak a tagállamok által megállapított primerenergia-tényezőkben való figyelembevételének engedélyezése (I. melléklet).

5. Az energetikai munkacsoport legutóbbi, június 7-i ülésén a delegációk többsége támogatta az elnökségi kompromisszumot, jóllehet néhány delegáció továbbra is kéréseket fogalmazott meg. Az elnökség további kompromisszumos javaslatokat vezetett be az e jelentéshez csatolt szövegbe annak érdekében, hogy megoldást találjon ezekre a lezáratlan kérdésekre. A szöveg többi részét illetően úgy véli, hogy sikerült a tanácsi általános megközelítéshez szükséges megfelelő egyensúlyt kialakítania.

Az általános megközelítés alkotná a Tanács e javaslatra vonatkozó előzetes álláspontját, továbbá alapul szolgálna az Európai Parlamenttel folytatandó tárgyalások előkészítéséhez.

A korábbi (6389/4/17 REV 4) dokumentumhoz képest végrehajtott változtatásokat **aláhúzott félkövér betűtípus** jelzi. A preambulumbekezdések igazodnak a rendelkező rész változásaihoz.

A Bizottság az eljárás ezen szakaszában még nem foglalt állást a kompromisszumos javaslat egészéről.

6. Az Európai Parlament Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsága Bendt Bendtsent (EPP) jelölte ki előadóként. A bizottság várhatóan 2017 novemberében fogadja majd el a véleményét. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2017. április 26-án nyilvánított véleményt, a Régiók Bizottsága pedig várhatóan 2017. július 13-án fogadja el véleményét.

7. Felkérjük a Corepert, hogy vizsgálja meg a kompromisszumos javaslatot, és erősítse meg a mellékletben foglalt szövegre vonatkozó megállapodását, hogy a TTE Tanács (Energia) a június 26-i ülésén általános megközelítést alakíthasson ki.

2016/0381 COD

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek részére való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[1],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

---

1 HL C […]., […]., […]. o.
2 HL C […]., […]., […]. o.

(1) Az Unió elkötelezett a fenntartható, versenyképes, biztonságos és dekarbonizált energiarendszer iránt. Az energiaunió és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret ambiciózus uniós kötelezettségvállalásokat tartalmaz az üvegházhatást okozó gázkibocsátás további csökkentése (2030-ig legalább 40 %-kal az 1990. évi szinthez képest), a megújulóenergia-fogyasztás arányának növelése (legalább 27 %-kal), a legalább 27 %-os energiamegtakarítás (mely arányt felül kell vizsgálni abból szempontból, hogy módosítható-e uniós szinten 30%-ra[1]), valamint az európai energiabiztonság, versenyképesség és fenntarthatóság javítása tekintetében.

(2) E célok elérése érdekében az energiahatékonysági jogszabályok 2016. évi felülvizsgálata az alábbiakat tartalmazza: i. a 2030-ra szóló uniós energiahatékonysági célok újraértékelése a Tanács 2014. évi kérésének megfelelően; ii. az energiahatékonyságról szóló irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv fő cikkeinek felülvizsgálata; iii. a támogató finanszírozási környezet megerősítése – ideértve az európai strukturális és beruházási alapokat és az Európai Stratégiai Beruházási Alapot (ESBA) is –, ami végső soron javítani fogja az energiahatékonysági beruházások finanszírozási feltételeit a piacon.

(3) A 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] 19. cikke előírja, hogy a Bizottság legkésőbb 2017. január 1-jéig felülvizsgálja az irányelvet az alkalmazása során szerzett tapasztalatok és az elért haladás fényében, és szükség szerint javaslatokat tesz.

(4) E felülvizsgálat előkészítése érdekében a Bizottság egy sor intézkedést tett az arra vonatkozó adatok összegyűjtése érdekében, hogy hogyan hajtották végre a tagállamokban a 2010/31/EU irányelvet, elsősorban arra összpontosítva, hogy mi az, ami jól működik, és mi az, amin javítani kellene.

---

[1] EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Brüsszel, 2014. október 24.

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2010. május 19-i 2010/31/EU irányelve az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

(5) Az értékelés és a hatásvizsgálat eredménye megmutatta, hogy több módosításra is szükség van a 2010/31/EU irányelv jelenlegi rendelkezéseinek megerősítéséhez, valamint bizonyos aspektusok leegyszerűsítéséhez.

(6) Az Unió elkötelezett aziránt, hogy 2050-re biztonságos, versenyképes és dekarbonizált energiarendszert alakítson ki[1]. A tagállamoknak és a beruházóknak e cél eléréséhez arra irányuló intézkedésekre van szükségük, hogy 2050-re elérhető legyen az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó hosszú távú cél és megvalósuljon az épületállomány dekarbonizálása. A tagállamoknak ehhez indikatív közbenső lépéseket kell meghatározniuk középtávon (2030) és hosszú távon (2050).

(7) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[2] előírt hosszú távú felújítási stratégiákra vonatkozó rendelkezéseket át kell emelni a 2010/31/EU irányelvbe, amelyhez koherensebben illeszkednek. A tagállamok a hosszú távú felújítási stratégiáik keretében azon kockázatok kezelésére is kitérhetnek, amelyek az energiahatékonysági felújításokat és az épületek élettartamát befolyásoló, intenzív szeizmicitáshoz kapcsolódnak.

(8) A digitális egységes piac és az energiaunió menetrendjeit össze kell hangolni egymással és közös célok szolgálatába kell állítani őket. Az energiarendszer digitalizálása gyors változásokat hoz az energiaágazatban, legyen szó a megújuló energiáknak az intelligens energiahálózatokba történő bekapcsolásáról vagy az intelligens vezérlésre alkalmas épületekről. Az építőipar digitalizálása érdekében célzott ösztönzőkre van szükség az intelligens vezérlést lehetővé tevő rendszerek és a digitális megoldások előmozdítására az épített környezetben.

---

[1] Közlemény – *„2050-ig szóló energiaügyi ütemterv”*, (COM(2011) 885 végleges).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2012/27/EU irányelve az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

(9) Annak biztosítása érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtásának feltételei egységesek legyenek, a Bizottságra kell ruházni az épületek intelligens vezérlésre való alkalmasságának mérését célzó közös európai uniós rendszerrel kapcsolatos végrehajtási hatáskört. Ezt a hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. Az épületintelligencia-mutató az épület azon képességének mérésére szolgál, hogy ikt- és elektronikus rendszereket alkalmazzon működésének optimalizálása és a hálózattal való interakció céljából. Az épületintelligencia-mutató fel fogja hívni az épülettulajdonosok és a lakók figyelmét az épületgépészeti rendszerek automatizálásában és elektronikus felügyeletében rejlő értékekre, és növelni fogja a lakók bizalmát abban, hogy ezek az új, fejlettebb funkciók tényleges megtakarítást jelentenek. Az épületek intelligens vezérlésre való alkalmasságának mérését célzó rendszer használatát a tagállamok számára önkéntessé kell tenni.

(9a) A jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodással való összhang biztosítása érdekében módosítani kell azokat a rendelkezéseket, amelyek a jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelő elfogadására vonatkozó hatáskörökről szólnak. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodás elveinek megfelelően kerüljön sor. Ennek megfelelően a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára biztosítani kell, hogy rendszeresen részt vehessenek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(10) Az innováció és a technológiai újítások azt is lehetővé teszik, hogy az épületek hozzájáruljanak a gazdaság általános dekarbonizációjához. Az épületek például fellendíthetik az elektromos járművek intelligens töltéséhez szükséges infrastruktúra fejlesztését, és – ha a tagállamok is úgy döntenek – alapul szolgálhatnak a gépjármű-akkumulátorok áramforrásként való használatához is. E célból az épületgépészeti rendszerek fogalmának meghatározását ki kell bővíteni. […]

(10a) Az elektromos járművek és a megújuló forrásból előállított villamos energia részarányának növekedése együtt a szén-dioxid-kibocsátás csökkenését és a levegőminőség javulását eredményezi. Az elektromos járművek kulcselemei a tiszta energiára való olyan átállásnak, amely energiahatékonysági intézkedéseken, alternatív üzemanyagokon, megújuló energiaforrásokon, valamint a rugalmas energiafelhasználás kezelését célzó innovatív megoldásokon alapul. Hatékonyan előmozdíthatja a megfelelő építési szabályzatok kialakítását olyan célzott követelmények bevezetése, amelyek támogatják az újratöltési infrastruktúra kiépítését a lakóépületek és a nem lakáscélú épületek parkolóiban. **A tagállamoknak mindemellett meg kell vizsgálniuk szabályozási eljárásaikat és közigazgatási folyamataikat a lakástulajdonosok által akkor tapasztalt akadályok – például érdekellentétek vagy adminisztratív nehézségek – kiküszöbölése céljából, amikor parkolóhelyükön töltőpontot kívánnak telepíteni.**

(10b) A kész infrastruktúrának köszönhetően csökkennének a töltőpontok telepítésével járó költségek az egyes lakástulajdonosok számára, az elektromos járművek használói pedig hozzáférnének a töltőpontokhoz. A parkolóhelyek előzetes felszerelésére és az elektromos töltőpontok telepítésére vonatkozó uniós szintű követelmények meghatározása a közeljövőben hatékonyan előmozdítaná az elektromos járművek használatát, közép- és hosszú távon pedig további, kedvezőbb árú fejlesztéseket tenne lehetővé.

(**10c)** Egyes különös problémákkal küzdő földrajzi területek számára azonban sajátos nehézséget okozhat e követelmények betartása. Ez a helyzet állhat elő **az EUMSZ 349. cikke szerinti** legkülső régiók esetében azok távoli jellege, elszigeteltsége, kis mérete, valamint kihívást jelentő domborzati és éghajlati viszonyai miatt, továbbá a szigetüzemben működő mikrorendszerek esetében, amelyeknek villamosenergia-hálózata fejlesztés hiányában nem feltétlenül tud megbirkózni a helyi közlekedés további villamosításával. Ez természetesen nem szükségszerűen van így. Más ilyen régiókban és rendszerekben a közlekedés villamosítása hatékony eszközként szolgálhat az e régiók és rendszerek által gyakran tapasztalt levegőminőségi és üzemanyag-ellátási problémák megoldásához. Amennyiben […] **a fent említett nehézségek felmerülnek**, a követelmények eseti alapú kiigazítására kerülhetne sor a Bizottság és az érintett tagállamok közötti szoros együttműködés keretében, az érintett terület sajátosságainak megfelelően.

(11) A hatásvizsgálat két olyan meglévő rendelkezéscsoportot azonosított, amelyek célját a jelenleg alkalmazottnál hatékonyabb módon is el lehetne érni. Először is, az arra vonatkozó kötelezettség, hogy bármilyen kivitelezés megkezdése előtt megvalósíthatósági tanulmányt kell készíteni a nagy hatékonyságú alternatív rendszerek tekintetében, felesleges teherré vált. Másodszor, a fűtési rendszerekre és a légkondicionáló rendszerekre vonatkozó rendelkezések az értékelés szerint nem biztosították elég hatékony módon e technikai rendszerek kezdeti és üzemközi teljesítményét. Ma már nem tekinthetők kielégítőnek az olyan, nagyon rövid megtérülési határidejű, olcsó műszaki megoldások, mint a fűtési rendszer hidraulikus kiegyensúlyozása vagy a hőszabályozó szelepek beszerelése/cseréje. A helyszíni vizsgálatokra vonatkozó rendelkezések módosultak a jobb vizsgálati eredmények biztosítása érdekében.

(12) Elsősorban a nagyobb létesítmények esetében az épületgépészeti rendszerek automatizálása és elektronikus felügyelete bizonyult a helyszíni vizsgálatokat hatékonyan helyettesítő módszernek. Az ilyen berendezések beszerelését a vizsgálatok legköltséghatékonyabb alternatívájának kell tekinteni a nagy méretű nem lakáscélú épületekben és társasházakban; a kellő méret kevesebb mint három év alatt megtérülést tesz lehetővé. Kisebb létesítmények esetében a rendszer teljesítményének a beszerelők általi dokumentációja segíteni fogja az épületgépészeti rendszerek tekintetében meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés ellenőrzését.

12a. (12a) A fűtési és légkondicionáló rendszerek 2010/31/EU irányelv szerinti rendszeres helyszíni vizsgálatának elvégzése jelentős adminisztratív beruházásokat igényelt a tagállamoktól és a magánszektortól, például a szakértők képzése és akkreditációja, a minőségbiztosítás és -ellenőrzés, valamint a helyszíni vizsgálatok költségéből adódóan. […] Azon tagállamok esetében, amelyek meghatározták a rendszeres helyszíni vizsgálatok bevezetéséhez szükséges intézkedéseket, továbbá hatékony vizsgálati rendszereket hoztak létre, észszerű **lehet** […] folytatni e rendszerek működtetését a kisebb fűtési és légkondicionáló rendszerek tekintetében is. […]

13. Épületfelújítás esetén az energiahatékonysággal összefüggő pénzügyi intézkedések legoptimálisabb kihasználása érdekében ezen intézkedéseket össze kell kapcsolni a **felújítási munkálatok minőségével**. **Ezeknek az intézkedéseknek tehát összefüggésben kell állniuk a** […] felújításhoz **használt berendezés vagy anyag teljesítményével**, **valamint az azt telepítő/beszerelő szakember tanúsítványával vagy képesítésével, illetve a felújítással elért javulás mértékével,** ami a felújítás előtt és után kiadott energiahatékonysági tanúsítványok összehasonlításával vagy egy másik átlátható és arányos módszerrel állapítható meg.

14. [törölve]

15. Az energiahatékonysági tanúsítványok jelenlegi független ellenőrzési rendszereit – amelyek felhasználhatók megfelelőségi ellenőrzések elvégzésére – meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a tanúsítványok jó minőségűek legyenek. Amennyiben az energiahatékonysági tanúsítványok jelenlegi független ellenőrzési rendszereit – az ezen irányelv követelményeit meghaladóan – adatbázis egészíti ki, akkor az felhasználható megfelelőségi ellenőrzések elvégzésére és a regionális/nemzeti épületállományokkal kapcsolatos statisztikák összeállítására. Az épületállományról jó minőségű adatokra van szükség, és ezek részben adatbázisok segítségével generálhatók, amelyeknek az energiahatékonysági tanúsítványok tekintetében történő kialakítása és kezelése szinte valamennyi tagállamban folyamatban van.

16. Az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos szakpolitika céljainak teljesüléséhez javítani kellene az épületek energiahatékonysági tanúsítványainak átláthatóságát a mind a tanúsítással, mind az energiahatékonysági minimumkövetelményekkel összefüggő számításokhoz szükséges valamennyi paraméter következetes meghatározásának és alkalmazásának biztosításával. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk például annak biztosítására, hogy a beszerelt, kicserélt vagy felújított, helyiségfűtési, légkondicionáló vagy vízmelegítő épületgépészeti rendszerek hatékonysága dokumentálva legyen az épület tanúsításának és megfelelőségi ellenőrzésének céljából.

17. A közel nulla energiaigényű épületekről szóló, 2016. július 29-i (EU) 2016/1318 bizottsági ajánlás bemutatja, hogyan biztosíthatja az irányelv végrehajtása szimultán módon az épületállomány átalakítását és a fenntarthatóbb energiaellátásra való áttérést, ami megint csak előmozdítja a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos stratégia megvalósítását[1]. A megfelelő végrehajtás biztosítása érdekében az épületek energiahatékonysága kiszámításának általános keretét aktualizálni kell az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által a Bizottságtól kapott M/480. számú megbízás alapján kidolgozott munka figyelembevételével.

18. Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy az épületekre és az épületelemekre ambiciózusabb energiahatékonysági követelményeket határozzanak meg, amennyiben az ilyen intézkedések összhangban vannak az uniós joggal. Ezen irányelv és a 2012/27/EK irányelv céljaival összhangban áll, hogy az említett követelmények bizonyos körülmények között korlátozhatják más alkalmazandó uniós harmonizációs jogszabály hatálya alá tartozó termékek beszerelését vagy használatát, feltéve, hogy ezek a követelmények nem jelentenek indokolatlan piaci akadályt.

19. Ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen az épületek szokásos használatával összefüggő energiaszükségletet kielégítő energiamennyiség csökkentését, a tagállamok önmagukban nem tudják kielégítően megvalósítani. Hatékonyabban biztosítja ezen irányelv céljainak elérését az uniós szintű fellépés, mivel a mögött következetesség, közös cél, egyetértés és politikai szándék húzódik. Az Unió ezért intézkedéseket fogad el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyancsak az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

---

[1] COM(2016) 51 final.

20. A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának[1] megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.

21. A 2010/31/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

[1] HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk

A 2010/31/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk 3. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„3. „épületgépészeti rendszer”: az épület vagy önálló rendeltetési egysége helyiségfűtésére, helyiséghűtésére, szellőztetésére, háztartási célú melegvíz-ellátására, beépített világítására, épületautomatizálására és -szabályozására, helyszíni villamosenergia-termelésére szolgáló műszaki berendezések, vagy az ilyen rendszerek kombinációi, ideértve a megújuló energiaforrásokat használó rendszereket is;”;

1a. A 2. cikk a következő 15a., 15b. és 20. ponttal egészül ki:

„15a. „fűtési rendszer”: a beltéri légkezelés egy adott formájához szükséges komponensek kombinációja, amely által növelhető a hőmérséklet;”

„15b. „hőfejlesztő berendezés”: a fűtési rendszer azon része, amely az alábbi eljárások közül egy vagy több felhasználásával a hasznos hőt előállítja:
a) fűtőanyagok elégetése például kazánban;
b) az elektromos ellenállásos fűtőrendszer fűtőelemeiben fellépő hőhatás (Joule-hatás);
c) a környezeti levegőből, szellőzőberendezésből távozó használt levegőből, vízből vagy talajbeli hőforrás(ok)ból való, hőszivattyúval történő hőelvonás”;
(20) „szigetüzemben működő mikrorendszer": olyan rendszer, amelynek villamosenergia-fogyasztása 1996-ban kevesebb volt, mint 500 GWh, és amely nem áll összeköttetésben más rendszerekkel;

2. A szöveg a 2. cikk után a következő, „Hosszú távú felújítási stratégia” című 2a. cikkel egészül ki:

„2a. cikk

„(1) A tagállamok hosszú távú stratégiát dolgoznak ki a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújításába történő beruházások ösztönzésére. Ez a stratégia magában foglalja az alábbiakat:

a) a nemzeti épületállomány áttekintése adott esetben statisztikai mintavétel alapján és a felújított épületek 2020-ban várható aránya;

b) az épülettípusoknak és az éghajlati zónáknak megfelelő költséghatékony felújítási megközelítések meghatározása;

c) olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekkel ösztönözhetők a költséghatékony mélyfelújítások, ideértve a szakaszos mélyfelújításokat is;

d) a magánszemélyek, az építőipar és a pénzügyi intézmények beruházásaira vonatkozó iránymutatások tekintetében előretekintő perspektíva kialakítása;

e) a várható energiamegtakarítás és a további előnyök bizonyítható becslése.

(2) Hosszú távú felújítási stratégiájukban a tagállamok intézkedéseket tartalmazó ütemtervet határoznak meg arra irányulóan, hogy az üvegházhatást okozó gázkibocsátásnak az 1990-es szinthez képest Unió-szerte 80–95 %-ra történő csökkentésére vonatkozó hosszú távú cél elérése érdekében **gondoskodjanak arról, hogy rendkívül energiahatékony és** dekarbonizál**t** nemzeti épületállománnyal […] rendelkezzenek. Az ütemtervnek 2030-ra és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldköveket kell tartalmaznia.

A hosszú távú felújítási stratégiában ezen túlmenően figyelembe kell venni azt, hogy a tagállamok által meghatározott kritériumoknak megfelelően mérsékelni kell az energiaszegénységet.[1]

3. Az (1) bekezdés d) pontjában említett, beruházásokra vonatkozó iránymutatásokhoz a tagállamok mérlegelik olyan mechanizmusok bevezetését, amelyekkel:

a) összevonhatók projektek, megkönnyítve a beruházó számára az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett felújítások finanszírozását;

b) csökken a beruházók és a magánszektor számára az energiahatékonysággal összefüggő tevékenységek tekintetében észlelt kockázat; és

c) felhasználható a közfinanszírozás további magánbefektetői források bevonására vagy a piac nem megfelelő működésének kezelésére.”;

3. a 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

[1] A villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló [XXXX] irányelvről folyó megbeszélések eredményének függvényében az irányelv 29. cikkére történő kereszthivatkozás illeszthető be. Ezen túlmenően az irányelv (40) és (41) preambulumbekezdésében pontosítani kell, hogy az energiapolitikát az energiaszegénységet potenciálisan enyhítő tényezőnek és nem az energiaszegénység okának kell tekinteni.

„6. cikk

Új épületek

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az új épületek teljesítsék az energiahatékonyságra vonatkozóan, a 4. cikkel összhangban meghatározott minimumkövetelményeket.”

4. a 7. cikk ötödik albekezdését el kell hagyni;

5. a 8. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdésben a harmadik albekezdést el kell hagyni;

(b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az új építésű nem lakáscélú épületek és a nagyobb felújítás alá vont nem lakáscélú épületek esetében – feltéve hogy azok tíznél több parkolóhellyel rendelkeznek, valamint hogy az épület és a parkoló tulajdonosa azonos – a tagállamok biztosítják, hogy

a) amennyiben a parkoló az épületen belül helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek; vagy

b) amennyiben a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra is kiterjednek,

legalább egy, az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről szóló 2014/94/EU irányelv[1] értelmében vett olyan töltőpont kerüljön telepítésre, amely az árjelzésekhez igazodva képes a töltés megkezdésére és leállítására, olyan csővezetékes infrastruktúrával – azaz a villamosvezetékek elvezetésére szolgáló csövekkel – együtt, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését, mégpedig **legalább** minden harmadik parkolóhelyen.

[1] HL L 307., 2014.10.28., 1. o.

A Bizottság 2023. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az épületekre vonatkozó európai politika milyen mértékben tud hozzájárulni az elektromos közlekedés előmozdításához, és adott esetben javaslatot tesz megfelelő intézkedésekre.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett követelményeket nem határozzák meg vagy nem alkalmazzák a 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás melléklete I. címének értelmében vett kis- és középvállalkozások tulajdonában vagy használatában lévő épületekre.

(3) Az új építésű lakóépületek és a nagyobb felújítás alá vont lakóépületek esetében – feltéve hogy azok tíznél több parkolóhellyel rendelkeznek – a tagállamok biztosítják:

a) amennyiben a parkoló az épületen belül helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra vagy az épület elektromos infrastruktúrájára is kiterjednek; vagy

b) amennyiben a parkoló közvetlenül az épület mellett helyezkedik el, valamint a nagyobb felújítás alá vont épületek esetében a felújítási munkálatok a parkolóra is kiterjednek,

olyan csővezetékes infrastruktúra – azaz a villamosvezetékek elvezetésére szolgáló csövek – telepítését, amely lehetővé teszi elektromos járművek részére alkalmas töltőpontok későbbi időpontban való telepítését, mégpedig minden parkolóhelyen.

(3a) A (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó azokra az épületekre, amelyekre vonatkozóan az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett időpontot megelőzően vagy az attól számított egy éven belül nyújtottak be építési engedély iránti kérelmet vagy azzal egyenértékű kérelmet.

(3b) A tagállamok rendelkeznek egyszerűsített engedélyezési és jóváhagyási eljárások létrehozásáról, amelyek segítségével a tulajdonosok és a bérlők egyaránt telepíthetnek töltőpontokat az új és a meglévő lakáscélú és nem lakáscélú épületekben, a tagállamok ingatlanjogának és ingatlanbérletekre vonatkozó jogának sérelme nélkül.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (2) és (3) bekezdésben említett követelményeket nem határozzák meg vagy nem alkalmazzák a 2014/94/EU irányelv által már szabályozott középületekre.”

(4a) Meglévő épületek esetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák vagy írják elő a (2) és (3) bekezdésben foglalt követelményeket, amennyiben a töltő- és csővezetékes létesítmények költsége meghaladja a teljes felújítás összköltségének 5%-át.

(4[…]**b**) Azon tagállamok, amelyek képesek bizonyítani, hogy a (2) és (3) bekezdésben foglalt követelmények közül néhány vagy az összes jelentős problémákat okozna valamely szigetüzemben működő mikrorendszernek vagy **az EUMSZ 349. cikke értelmében vett** legkülső régiók energiarendszerének a működtetésében, és veszélyeztetné a helyi hálózat stabilitását […], a Bizottsághoz fordulhatnak és mentességet kérhetnek. Az érintett tagállam minden releváns információt benyújt a Bizottságnak, amely a döntéshozatalt megelőzően tájékoztatja a másik tagállamot. Ezt a határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(c) a cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy helyiségfűtésre, légkondicionálásra vagy vízmelegítésre szolgáló épületgépészeti rendszer telepítésekor, cseréjekor vagy korszerűsítésekor – kivéve ha az nem befolyásolja az energiahatékonyságot – a rendszernek vagy a megváltoztatott részének új energiahatékonysága dokumentálásra kerüljön, és az épület tulajdonosának továbbítsák a dokumentációt, hogy az az (1) bekezdésben meghatározott minimumkövetelményeknek való megfelelés ellenőrzése, valamint az energiahatékonysági tanúsítványok kiállítása céljából mindenkor rendelkezésre álljon és felhasználható legyen. A 12. cikk sérelme nélkül a tagálllamok döntik el, hogy előírják-e új energiahatékonysági tanúsítvány kiállítását.

(6) A Bizottság 2019. december 31-ig – az érintett ágazatokkal konzultálva – önkéntes közös európai uniós rendszert fogad el az épületek intelligens vezérlésre való alkalmasságának mérésére. Ez a rendszer magában foglalja majd az épületintelligencia-mutató fogalommeghatározását, a mutató számítási módszerének meghatározását, valamint az Ia. mellékletnek megfelelően technikai segítséget nyújt az eredményes nemzeti szintű végrehajtás módozataihoz. Ezt az intézkedést a 26. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A tagállamok elismerhetik vagy használhatják e rendszert a nemzeti körülményekhez igazítva. Az épületek intelligens vezérlésre való alkalmasságának mérését célzó rendszert a tagállamok számára önkéntessé kell tenni. ”

6. a 10. cikk a következőképpen módosul:

(a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok az épületek felújítására vonatkozó, az energiahatékonyság javítását célzó pénzügyi intézkedéseket összekapcsolják a következőkkel:

a) a felújítás céljából felhasznált berendezés vagy anyag energiahatékonysága. Ebben az esetben a felújítás céljából felhasznált berendezést vagy anyagot olyan szakembernek kell telepítenie, aki rendelkezik a megfelelő szintű tanúsítvánnyal vagy képesítéssel, vagy

b) a felújítással elért javulás, a felújítás előtt, illetve után kiállított energiahatékonysági tanúsítványok összehasonlításának tükrében; vagy

c) az energiahatékonyság javulását […] **jelző** , más releváns, átlátható és arányos módszerrel végzett vizsgálat eredményei.”;

(b) a szöveg a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Amennyiben a tagállamok adatbázist hoznak létre az energiahatékonysági tanúsítványok nyilvántartására, az uniós és nemzeti adatvédelmi követelményeknek megfelelő csoportosított és anonimizált adatokat statisztikai és kutatási célból kérésre legalább az állami hatóságok rendelkezésére kell bocsátani.”;

7. a 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a helyiségfűtésre szolgáló, 70 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű rendszerek hozzáférhető részeinek – például az épületek fűtéséhez használt hőfejlesztő berendezések, vezérlőrendszerek és keringető szivattyú(k) – a rendszeres helyszíni vizsgálatát bevezessék. A helyszíni vizsgálat magában foglalja a hőfejlesztő berendezés hatékonyságának és az épület fűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A hőfejlesztő berendezés méretezésének értékelését nem kell megismételni mindaddig, amíg a fűtési rendszerben vagy az épületre vonatkozó fűtési követelmények tekintetében időközben nem történik változás.”;

b) a (2), (3), (4) és (5) bekezdés hatályát veszti, és helyükbe a következő szöveg lép:

„(2a) Az (1) bekezdés alternatívájaként a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók megfelelő tanácsot kapjanak a hőfejlesztő cseréjére, a fűtési rendszer egyéb módosításaira vagy a hőfejlesztő hatékonyságának és megfelelő méretének értékelését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan. E megközelítés összesített hatásának egyenértékűnek kell lennie az (1) bekezdés szerinti intézkedésekből eredő hatással.

(2) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a nem lakáscélú épületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel. A rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük a következőkre:

a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, elemzése és kiigazításának **lehetővé tétele** ;

b) az épület energiahatékonyságának értékelése, az épületgépészeti rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épületgépészeti rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyság javításának lehetőségeiről;

c) az összekapcsolt épületgépészeti rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épületgépészeti rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú szabadalmaztatott technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a lakóépületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve a következőkkel:

a) folyamatos elektronikus monitoring, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására, valamint

b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási és felhasználási optimum elérése érdekében.”;

8. a 15. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a 70 kW-nál nagyobb effektív névleges teljesítményű légkondicionáló rendszerek hozzáférhető részei rendszeres helyszíni vizsgálatának bevezetése céljából. A helyszíni vizsgálat magában foglalja a légkondicionáló rendszer hatékonyságának, valamint az épület hűtési követelményeihez viszonyított méretezésének értékelését. A méretezés értékelését nem kell megismételni mindaddig, amíg a légkondicionáló rendszerben vagy az épületre vonatkozó hűtési követelmények tekintetében nem történik időközben változás.”;

b) a (2), (3), (4) és (5) bekezdés hatályát veszti, és helyükbe a következő szöveg lép:

„(2a) Az (1) bekezdés alternatívájaként a tagállamok dönthetnek olyan intézkedések bevezetése mellett, melyek célja annak biztosítása, hogy a felhasználók tanácsot kapjanak a légkondicionáló rendszer cseréjére, annak egyéb módosításaira vagy a légkondicionáló rendszer hatékonyságának és megfelelő méretének felmérését szolgáló alternatív megoldásokra vonatkozóan. E megközelítés összesített hatásának egyenértékűnek kell lennie az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatásával.

(2) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a nem lakáscélú épületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve épületautomatizálási és -szabályozási rendszerekkel. A rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük a következőkre:

(a) az energiafelhasználás folyamatos ellenőrzése, elemzése és kiigazítása;

(b) az épület energiahatékonyságának értékelése, az épületgépészeti rendszerek hatékonyságcsökkenésének feltárása, a berendezések vagy az épületgépészeti rendszer kezeléséért felelős személy tájékoztatása az energiahatékonyság javításának lehetőségeiről;

(c) az összekapcsolt épületgépészeti rendszerekkel vagy az épületen belüli más készülékekkel való kommunikáció lehetővé tétele, valamint átjárhatóság az épületgépészeti rendszerekkel, függetlenül a különböző típusú szabadalmaztatott technológiáktól, berendezésektől és gyártóktól.

(3) Az (1) bekezdés alternatívájaként, a lakóépületek tekintetében a tagállamok követelményeket határozhatnak meg annak biztosítására, hogy azok fel legyenek szerelve a következőkkel:

(a) folyamatos elektronikus monitoring, amely méri a rendszer hatékonyságát és tájékoztatja az épület tulajdonosát vagy kezelőjét, ha a hatékonyság jelentősen csökkent és ha szükség van a rendszer karbantartására, valamint

(b) hatékony ellenőrző funkciók az energiatermelési, -elosztási és felhasználási optimum elérése érdekében.”;

9. a 19. cikkben a „2017” évszám helyébe „2028” lép és a cikk a következő mondattal egészül ki:

„A Bizottság ezen felülvizsgálat részeként megvizsgálja az épületekkel kapcsolatos európai politikában alkalmazott központi vagy kerületi alapú megközelítések szerepét, például azon teljes felújítási rendszerek összefüggésében, amelyek egyetlen épület helyett területi alapon több épületre kiterjednek”;

10. a 20. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok az épületek tulajdonosait vagy bérlőit tájékoztatják különösen az energiahatékonysági tanúsítványokról, ezek rendeltetéséről és céljáról, az épület energiahatékonysága javításának költséghatékony módjairól, és adott esetben az épület energiahatékonyságának javítására rendelkezésre álló pénzügyi eszközökről.”;

11. a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

„(1) Az 5. és a 22. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a(z) XXX[*date of entry into force of the directive*]-án/-én kezdődő hatállyal ötéves időtartamra szóló felhatalmazást kap az 5., és a 22. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. és a 22. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban[1] foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. és a 22. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”;

12. a 24. és a 25. cikket el kell hagyni;

12a. a 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

[1] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

„26. cikk

Bizottsági eljárás

„(1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

13. A mellékletek ezen irányelv mellékletének megfelelően módosulnak.

2. cikk

Az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv[1] 4. cikkének rendelkezéseit az utolsó albekezdés kivételével el kell hagyni.

3. cikk

„(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb XXXX[*Please insert the date [ ]* ***24*** *months following the date of entry into force*]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

[1] HL L 315., 2012.11.14., 13. o.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

MELLÉKLET

Az irányelv mellékletei az alábbiak szerint módosulnak:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

(c) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. Egy épület energiahatékonyságát a számított vagy mért tényleges energiafelhasználás alapján kell meghatározni, és annak tükröznie kell a fűtéséhez, hűtéséhez, háztartási meleg vízzel való ellátásához, szellőztetéséhez és **beépített** világításához szükséges szokásos energiaigényét **(különösen a nem lakáscélú ágazatban)**.

Egy épület energiahatékonyságát a primerenergia-felhasználás kWh/m²/év egységben kifejezett számszerű mutatójával kell jellemezni, mind az energiahatékonysági tanúsítvány céljából, mind pedig az energiahatékonysági minimumkövetelményeknek való megfelelés céljából. A meghatározására alkalmazott módszernek átláthatónak és az innovációra nyitottnak kell lennie.

A tagállamoknak az Európai Bizottság által az Európai Szabványügyi Bizottságnak (CEN) adott M/480. sz. megbízás értelmében kidolgozott átfogó szabványok[1] nemzeti mellékletei alapján kell ismertetniük nemzeti számítási módszerüket. Ez nem jelenti azt, hogy az említett szabványoknak meg kell felelni. A nemzeti számítási módszerek ismertetése a többi szabvány[2] mellékletében önkéntes jellegű; ”

[1] ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 és 52018-1.

[2] EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1 , EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2 , EN 15316-4-3 , EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 és EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 és ISO/EN 52022-1.

(d) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A helyiségek fűtéséhez, hűtéséhez, háztartási meleg vízzel való ellátásához és megfelelő szellőztetéséhez szükséges energia mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy az biztosítsa a tagállamok által meghatározott minimális egészségügyi és kényelmi szintet.

A primerenergia kiszámítását az energiahordozónkénti primerenergia-tényezőkre vagy súlyozó tényezőkre kell alapozni, amelyek nemzeti, regionális vagy helyi, éves súlyozott átlagokon vagy ennél pontosabb, az egyes központi energiaellátási rendszerekből származó adatokon alapulhatnak.

A primerenergia-tényezőket vagy a súlyozó tényezőket a tagállamok határozzák meg. […] A primerenergia-tényezőket illetően figyelembe kell venni a megújuló energiát […] az energiahordozón keresztül szolgáltatott energia tekintetében.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy további számszerű mutatókat határoznak meg a teljes, a nem megújuló és a megújuló primerenergia-felhasználás tekintetében és a négyzetméterenkénti, évenkénti, kilogramm szén-dioxid-egyenértékben kifejezett, üvegházhatást okozó gázkibocsátás vonatkozásában.”;

(e) a 4. pontban a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„4. Figyelembe kell venni a következő szempontok kedvező hatását:”;

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

(f) az 1. pont első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az illetékes hatóságok vagy azon szervek, amelyekre az illetékes hatóságok átruházták a független ellenőrzési rendszer működtetésére vonatkozó hatáskört, véletlenszerűen kiválasztják az évente kiállított összes energiahatékonysági tanúsítvány egy részét, és ezeket ellenőrzésnek vetik alá. A kiválasztott mintának elég nagynak kell lennie ahhoz, hogy statisztikailag szignifikáns eredményeket biztosítson.”;

(g) a melléklet a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. Amikor egy adatbázis információkkal egészül ki, a nemzeti hatóságoknak nyomon követés és ellenőrzés céljából képeseknek kell lenniük a kiegészítés bevezetőjének azonosítására.”;

(3) Az irányelv a következő Ia. melléklettel egészül ki:

„Ia. melléklet

Az épületek intelligens vezérlésre való alkalmasságának mérésére szolgáló közös általános keret

1. Az épületintelligencia- mutatónak, vagyis az épületeknek az intelligens módon való működésre, monitorozásra, gazdálkodásra, a lakókkal való interakcióra, az igényekhez való alkalmazkodásra és az automatizálási és -szabályozási rendszerek, valamint az épületgépészeti rendszerek közötti interoperabilitásra való képességét jellemző mutatónak olyannak kell lennie, hogy összegző, érdemi információkat nyújtson a potenciális tulajdonosok és bérlők számára.

2. Az épületintelligencia-mutató meghatározására szolgáló módszertannak lehetővé kell tennie a mutató költséghatékony, megbízható és egyszerű módszerrel történő kiszámítását, a lehető legnagyobb mértékben támaszkodva már meglévő adatokra. A módszertannak technológia- és szolgáltatósemlegesnek kell lennie, figyelembe kell vennie az európai szabványokat, különösen az interoperabilitás tekintetében, és meg kell felelnie az európai és nemzeti adatvédelmi, valamint a magánélet védelmére vonatkozó szabályoknak.

3. A rendszer eredményes végrehajtásának módozatai nem befolyásolhatják kedvezőtlenül az energiahatékonysági tanúsítványokra vonatkozó meglévő nemzeti rendszereket, továbbá támaszkodniuk kell a kapcsolódó nemzeti szintű kezdeményezésekre.”.